

[Fiskeriministeren.]

Inden bekendtgørelsen udstedtes, var forbudet til behandling i kvalitetskontroludvalget, som er nedsat i henhold til loven om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer. I dette udvalg, der består af repræsentanter for såvel fiskerne, fiskehandlerne og fiskeeksportørerne som de forskellige producentgrupper, herunder også konserverindustrien, var der fuld enighed om, at forbudet af kvalitetsmæssige grunde burde gennemføres. Under kvalitetsudvalgets behandling af sagen gav fiskernes repræsentanter iøvrigt udtryk for deres tilfredshed med det påtænkte forbud, da det virker skånende for rejebestanden. Også biologisk station har anbefalet forbudet.

Som forholdene ligger, finder jeg derfor ingen anledning til at ophæve forbudet eller dispensere fra det, og i hvert fald vil en dispensation ikke blive givet, blot fordi der henvises til, at varerne ønskes eksporteret. Den danske konserverindustri eksportmarkeder er af så stor betydning, at vi ikke tør risikere at miste dem ved at tillade udførsel af dårlige varer.

Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at der så sent som den 12. november i år netop har været et andragende om dispensation fra forbudet til behandling i fiskeriministeriets kvalitetsudvalg, men at der indenfor udvalget stadig var fuld enighed om, at man på dette område må fraråde en dispensation, fordi den vil være skadelig for vore eksportinteresser.

J. M. Pedersen: Jeg takker den højtærede fiskeriminister for den udførlige redegørelse, vi her har fået. Jeg er selvfølgelig skuffet over, at vi ikke kan få forbudet ophævet, men et klart svar er man altid glad for at få. Jeg synes blot, at når vore nabolande, Norge, Sverige, Tyskland og andre, fisker i internationale farvande, skulle vi også have mulighed derfor. Hvorfor må vor fiskerflåde ikke gøre det? Forholdet med hensyn til rogn i rejerne må være ens, hvadenten det er tyskere, nordmænd eller danskere, der fisker, og hvis rejerne er gode nok til eksport, når de andre fisker dem, skulle vore fiskere også have lov til at konservere rejerne. Jeg synes ikke, det er nogen god begrundelse.

I brancheforeningen for konserveringsfabrikkerne var der, ved jeg, ikke enstem-

mighed om forbudet, og man skal være forsigtig med fra myndighedernes side at udstede sådanne forbud, hvor det kun er nogle enkelte, der ønsker det. Jeg ved, at lynfrysningfabrikkerne, som har deres egen brancheforening, var modstandere deraf; de har, efter hvad jeg har fået oplyst, slet ikke været spurgt, og de synes, vi skulle have dette forbud ophævet.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Det er rigtigt, som det ærede medlem siger, at der hersker visse andre fredningsbestemmelser i andre lande, og derfor har jeg også taget initiativ til en forhandling, således at disse fredningsbestemmelser kan blive ens indenfor de farvande, hvor man driver dette fiskeri. Men sådan som forholdene ligger nu, hvor i virkeligheden hele erhvervet har ønsket en sådan bestemmelse og stadig ønsker det, mener jeg ikke, tiden er inde til en ændring på dette område.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Formanden: Jeg finder anledning til at gøre opmærksom på, at forretningsordenen ikke hjemler tilladelse til at diskutere under spørgsmålet, men kun at stille et supplerende spørgsmål.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om forlængelse af midlertidige ændringer i forbrugsafgiftslove, forslag til lov om forskellige forbrugsafgifter og forslag til lov om omsætningsafgift af forskellige varer.

Valgt blev: *Poul Hansen (Kalundborg), Einer-Jensen, Holger Eriksen, Kai Jensen, Hans Knudsen, M. Larsen, Lindberg, Viola Nørlov, Himmelstrup, Jørgen Gram, Thorkil Kristensen, Peter Larsen, Øllgaard, Støhr Johansen, Aksel Møller, Tesdorpf og Aage Fogh.*

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i statsbaneloven. [Af Oluf Pedersen].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 775; fremsættelsen findes i tidenden sp. 817).